

Den mänskliga belägenheten att längta efter och vara rädd för närhet

Välkomna, mina käraste vänner. Jag kommer med välsignelser till detta möte, till varje steg ni tar och till varje ansträngning ni gör i riktning mot att växa och utvecklas. Må detta föredrag utgöra ytterligare en språngbräda på er väg mot er jagförnimmelse och ert självförverkligande.

Den största kampen för människor är den mellan deras längtan efter att övervinna isoleringen och ensamheten och deras samtida rädsla för nära, intim kontakt med en annan individ. Längtan och rädslan är ofta lika starka och människor dras och skjuts på så sätt i motsatta riktningar. Detta orsakar en enorm anspänning. Isoleringens smärta kommer alltid att driva människor till att försöka fly från den. När sådana försök ser ut att lyckas, får rädslan för närhet dem att dra sig tillbaka igen och skjuta bort den andra. Och så fortsätter cykeln med människor som först reser och sedan förstör barriärerna mellan sig själva och andra.

Alla individer som befinner sig på en väg som denna, måste förr eller senare se sin egen bekymmersamma belägenhet ur detta perspektiv. Alla deras störningar, disharmonier och lidanden bottenar till slut i kampen mellan längtan efter och rädslan för närhet som den enkla gemensamma nämnaren. Er destruktivitet och insisterandet på att hålla er kvar vid båda känslorna utgör barriärerna som håller er separerade från andra.

Din relation till en annan person kan bara lyckas när du är motiverad av ditt allra innersta väsen. Om relationen styrs enbart av det yttre intellektet och viljan, kan dessa förmågor inte hitta den finkänsliga balansen mellan att tillåta ditt eget uttryck och också ta emot den andras eget uttryck. Eftersom någon regel inte kan upprättas för rytmen i detta ömsesidiga utbyte, är den yttre hjärnan oförmögen att upprätta balansen. Inte heller kan egots sinne hitta balansen mellan att hävda sig själv och att ge efter, mellan att ge och ta emot, eller mellan ett aktivt och passivt deltagande. Dessa finkänsliga balanser kan omöjligen avgöras på ett föreskrivet sätt. Det yttre intellektet utgör samtidigt ett instrument som föreskriver, förutbestämmer och tänker mekaniskt; det fastställer regler och lagar. Ensamt är det inte tillräckligt intuitivt och följsamt för att möta varje ögonblick som det kommer och svara på det på ett adekvat sätt. För ett sådant följsamt gensvar måste kärnan i ditt väsen aktiveras. Då kan relationen med en annan individ vara spontan och ömsesidigt tillfredsställande.

När du inte är i kontakt med ditt innersta väsen, kan du inte fungera ordentligt där livet kräver kreativa gensvar, inte heller kan du kontakta någon annan persons innersta väsen. Men detta är, när allt kommer omkring, att verkligen relatera, närheten som avlägsnar isoleringen. Att intimt uttrycka sig själv och relatera, är att flöda med livsströmmen och ger en dynamisk frid. Allting annat är en anspänning, ansträngning och svår disciplin, vilket inte bidrar till intimitetens stora frihet och glädje.

Människor är, som ni redan vet, skräckslagna inför sig själva. De gör allt som går för att undvika att titta på sig själva. När ni har övervunnit en specifik svårighet och ett specifikt motstånd, märker ni att era rädslor inte var berättigade. Du känner en lättnad, åtföljt av stunder där du känner dig levande, för i ett visst ögonblick har du kontaktat ditt innersta väsen. När detta inre du undviks, är en verklig kontakt med andra omöjlig. Ni vet också att undflyendet kan förekomma i många former. Om du inte först har kontaktat ditt sanna jag, kan du inte tillåta dig den nödvändiga friheten och avsaknaden av kontroll för att svara inifrån.

Varför är rädslan för jaget och rädslan för att kontakta andra så stor? I grund och botten beror rädslan på människors destruktiva syften och specifikt ert syfte att vägra att överlämna er till livet. I arbetet på en väg som denna, har många av mina vänner stött på just inställningen av detta slag djupt inom sig. Om alla människor verkligen vore villiga att ge vad de är, både sin potential och sina redan förverkligade jag, om de vore villiga att erbjuda sitt bästa till livet och avsiktligt hålla detta som sitt mål, skulle de inte kunna vara i konflikt med sig själva eller med livet. Var och en av er har så många underbara tillgångar som ni negligerar eller bara diffust förnimmer. Och även när ni förnimmer dem, faller det er inte in att erbjuda dessa tillgångar till livet. När ni väl avsiktligt gör det, måste något börja hända. En stor inre rörelse äger rum som ni inte har någon anledning att vara rädda för, för det hela måste ske i en vacker ordning och harmoni.

Du som individ kan förändras från att vara en isolerad varelse som håller dina tillgångar för dig själv, ibland lämnar dem helt oanvända, som aldrig avser att ge dessa tillgångar för att gagna livet och utvecklingen, förutom kanske på ett diffust sätt. I den stund som du förändras till det nya tillståndet där du avsiktligt ger det bästa du är som en hyllning till livet, kommer förändringen inombords och i din yttre livsupplevelse att vara så drastisk att ord inte kan beskriva den. Det som var svårt, mödosamt, skrämmande, dystert, ansträngt och ensamt blir lätt, självförstärkande, avslappnat, tryggt och ljust. Du kommer att känna en djup känsla av att vara ett med världen, med andra, med hela skapelseprocessen.

Innan den här förändringen äger rum, måste du ständigt befinna dig i virvelströmmen där du både vill ha och är rädd för samma sak. Och detta är verkligen tortyr. Ibland längtar du mer, vid andra tillfällen är du mer rädd. Resultatet kommer att vara problematiskt, smärtsamt och konfliktfyllt

eftersom du drar och rycker i motsatta riktningar. I den stund som du förändrar din inställning på det sätt som jag just beskrev, kommer allting att falla på plats automatiskt. Detta är den verkliga nyckeln. Kampen där man vill ha och är rädd för närhet med andra, liksom vill ha och är rädd för intim kontakt med sitt innersta jag, kan inte lösas genom att man bestämmer sig för att ge upp ett av de två alternativen av närhet eller separation. Detta kan aldrig fungera. Den kan endast lösas när negativa och destruktiva syften överges och det bästa du är erbjuds livet med glädje. Först då upplever du att det inte finns något att vara rädd för i livet förutom din egen destruktivitet. När den destruktiviteten ges upp, är nyckeln till livet funnen.

Ägna några minuter varje dag åt tankar som dessa:

”Vadhelst jag redan är, vill jag tillägna livet. Jag vill avsiktligt att livet ska använda det bästa av vad jag har och vem jag är. Jag kanske just nu inte är säker på vilket sätt som detta skulle kunna ske på och även om jag har idéer, låter jag den större intelligensen och visdomen djupt inom mig vägleda mig. Jag låter livet självt bestämma hur ett fruktbart utbyte kan ske mellan det och mig. För vadhelst jag ger till livet, har jag tagit emot från det och jag vill återlämna det till den stora kosmiska poolen för att gynna andra mer. Detta måste i sin tur oundvikligen berika mitt eget liv i samma grad som jag villigt ger till livet, för livet och jag är verkligen ett.

När jag undanhåller från livet, undanhåller jag från mig själv. När jag undanhåller från andra, undanhåller jag från mig själv. Vadhelst jag redan är, vill jag låta flöda in i livet. Och vadhelst mer i mig som kan utnyttjas, som fortfarande väntar på att bära frukt, ber jag om, bestämmer jag mig för och önskar jag att det ska användas konstruktivt för att berika atmosfären runt omkring mig.”

Om sådana tankar medvetet eftersträvades och vore djupt menade, skulle problemen ha behövt lösa sig själva, smärtan skulle upphöra, lösningar skulle visa sig i horisonten även på problem som hittills har sett ut som absolut olösliga. Jag kan försäkra er om, mina vänner, att detta löfte, liksom alla andra löften som jag någonsin har gett, kommer att få stöd och visa sig vara sant.

Om du å andra sidan känner en inre ovilja, en nej-ström eller ett motstånd när du uttalar sådana ord, då vet du vad som är ansvarigt för smärtan som du känner i din isolering och för smärtan när du relaterar till andra. De måste båda vara samma. I den grad som du lider av isolering, i samma grad måste det ömsesidiga relaterandet vara problematiskt och smärtsamt för dig. I den grad som du stretar emot att övervinna isoleringen, måste isoleringen vara smärtsam. Nyckeln ligger i viljan att erbjuda livet vad du redan är och vadhelst mer som du fortfarande kan vara. När du följer den önskan, frigör du automatiskt och förverkligar fler dolda möjligheter än du alls skulle kunna visualisera just nu medan du fortfarande befinner dig i din smärtsamma avskildhet.

För att vara i harmoni med livet, påkalla först medvetet krafterna inom dig. Att känna till att dessa krafter existerar, även innan du fullt ut har upplevt dem, måste aktivera dem på vilket konstruktivt sätt du än väljer, förutsatt att du medvetet har uttalat att du verkligen accepterar deras verklighet.

Det andra förfarandet för att nå denna stora harmoni med universum, med ditt verkliga jag och med andra, är att odla en övergripande inställning djupt inombords som är förenlig med de högre krafterna i kärnan av ditt väsen. En sådan förenlig inställning innebär en fullständig konstruktivitet i alla förehavanden, i alla önskningar och i alla syften. Om du fullt ut möter varje situation med en total ärlighet, i stället för det vanliga ytliga sättet att möta livssituationer på, måste omedvetna destruktiva syften falla bort. Att endast ge en ytlig uppmärksamhet till jaget så som det manifesteras i livssituationer, får dig att förbise det faktum att du ofta tar ett generellt positivt syfte för givet som bara är sekundärt, medan personlighetens primära syfte i själva verket är destruktivt. Det kraftfullare destruktiva syftet kan täckas över på ett subtilt sätt, men det har likväl en stor inverkan. Genom att helt och hållet möta varje situation när den kommer upp och uppmärksamma varje aspekt av den, inbegripet vilka dina verkliga känslor och begär är, kommer du att märka vad din inställning egentligen är och hur den skulle kunna vara mer konstruktiv, mer uppriktig, mer rättvis. Om detta förfarande odlas, då kommer det yttre du att bli förenligt med de gudomliga krafterna inom dig.

Det finns de som endast odlar ett av dessa två förfaranden. Vissa koncentrerar sig enbart på att aktivera de dolda krafterna; andra koncentrerar sig på att möta sig själva och sin yttre destruktivitet för att avlägsna det senare. Båda förfaranden har sitt stora värde, men om det ena bedrivs utan det andra, måste resultaten bli begränsade. Det är så lätt att förbise vad som verkligen finns där: i det första fallet förbises negativiteten; med det andra förfarandet kommer en bristande medvetenhet om de positiva möjligheterna att begränsa chansen till deras förverkligande. Det mest effektiva sättet är att använda båda förfaranden. Om båda odlas och om du samtidigt verkligen har en önskan om att bidra till livet på vilket möjligt sätt som helst med allt det goda som finns i dig, kommer du att se en enorm kraft vara verksam inom dig. Du kommer verkligen att uppleva friden, tryggheten och känslan av att vara levande som måste följa när ditt inre väsen är aktiverat.

En annan barriär mot att vilja ge till livet med hela styrkan av sitt väsen är den ingrodda missuppfattningen att om du ger till livet, kommer du att beröva dig själv. Omvänt tror ni felaktigt att bara när du griper tag efter och enbart månar om din egen lilla fördel, kan du berika dig själv och göra rättvisa åt din njutning och dina önskningar. Denna ingrodda övertygelse styr och motiverar er alla, åtminstone i viss utsträckning. Det är just där denna övertygelse råder i ditt liv som du stöter på problem och frustration, för övertygelsens falsarium får dig att agera, tänka och

känna på ett sätt som skadar livet, andra och därmed oundvikligen dig själv. Eftersom du inte är medveten om hur stark din felaktiga övertygelse är och dessutom är omedveten om att det är en felaktig övertygelse, förstår du inte varför dina ansträngningar inte fungerar. Du blir mer och mer invecklad i förvirring och negativa kedjereaktioner vars natur och innebörd du inte kan förstå.

Ingenting kunde vara längre bort från sanningen än övertygelsen om att det är du kontra den andra personen. Jag rekommenderar därför en djup meditation där ni i första hand går in för att avgöra i vilket avseende och i vilken utsträckning ni innehar denna felaktiga övertygelse. När du väl är fullt medveten om hur mycket denna övertygelse styr dig på egots nivå, rekommenderar jag att du tänker på dessa ord och försöker förstå dem på nivån som innehar den motsatta och sanningsenliga synen. Konfrontera den här egoistiska föreställningen med den djupare vetskapen om att endast genom att vilja ge till livet, kan du uppleva att inget välbehag som du överhuvudtaget kan tänka dig behöver nekas dig. Hela ditt psyke kommer då att bli konstruktivt inställt; det högsta välbehaget måste uppenbara sig för dig eftersom du är aktiverad och rörd på ett konstruktivt sätt och inte av själviskhet eller någon annan destruktiv inställning. Isolering och inställningen av ”mig kontra den andra” kommer att ersättas av ”mig och den andra”.

När psyket är inriktat på ”mig och den andra”, finns det inte längre någon konflikt mellan att ge och att ta emot. Det finns inte längre någon vägran att ge till livet. Följaktligen måste en djup sorg och lidande, isolering och konflikt, skuld och frustration upphöra. Människor behöver då inte gå igenom den förfärliga kamp som de lider av i sin isolering, där de vill nå andra och samtidigt, i den stund som de lyckas, skjuter bort dem. Och precis i den stund som människor avlägsnar barriärer för att isoleringens smärta blir outhärdlig, reser de redan nya barriärer för att rädslan för närhet överväldigar dem. Den här rädslan uppstår ur den falska negativa övertygelsen om att de måste slå vakt om sig själva om de inte ska bli tillintetgjorda. Och människor bär på den här falska övertygelsen om livets elakartade natur endast i den utsträckning som deras egna innersta syften, åtminstone delvis, är destruktiva och elakartade. Denna onda cirkel mellan livets elakartade natur och behovet av att sätta sig upp mot livet, kan bara brytas när man vill bidra generöst till livet. Då och först då, kommer en person att upptäcka att livet är lika välvilligt som ens innersta jag – inte mer och inte mindre.

Rädslan för att förenas, att mötas, att nå fram, att ha intim kontakt, finns så länge som individens psyke är negativt inställt. I ett sådant fall måste det vara skrämmande att förenas och se ut att vara en fråga om ”mig kontra den andra”. Så länge ditt eget psykes djup är skrämmande – och det kommer att kännas skrämmande när man bedriver negativa, destruktiva syften – är det farligt att fritt uttrycka sig själv, kontakt med andra är farligt och att överlåta sig till föreningens lycksalighet måste desperat undvikas eftersom det hotar att avlägsna kontrollen. Utan den kontrollen skulle dina destruktiva syften kunna ta över och hota med förintelse. Så länge

destruktiva syften kvarstår och upptar psyket, måste detta att ge upp kontrollen tyckas vara som döden, som att ge upp jagförnimmelsen och tryggheten. För att bevara ens individualitet tycks därför det enda tillgängliga sättet vara att bygga upp barriärer runt jaget. Endast detta verkar bevara jaget intakt. Tragedin i detta är att så länge som destruktiva mål förekommer i psyket, ger isoleringen en känsla av identitet och tycks bevara ens individualitet. Det är dock bara i ett negativt sammanhang som förlusten av kontroll leder till döden eller till en förlust av makt över en själv. I slutänden orsakas mentala störningar av den här konflikten.

Men när ditt psyke inte längre tror på ”mig kontra den andra”, utan på ”mig och den andra”, och när du därför ger vad du har och vad du är till livet, då kommer du inte att vara rädd för att förlora kontroll, eftersom att förlora egots kontroll kommer att leda till större kontroll i en bättre, fullare och sundare bemärkelse. Med ett helt och hållet konstruktivt psyke kan personligheten lita på dess spontana, okontrollerade, fria uttryck. Den kan överlåta sig till de inre krafterna, så att det råder en fritt flödande, vibrerande enhet mellan jaget och livskraften. Detta ser ut som en handling där man avstår från en direkt kontroll. Men genom denna handling aktiveras fler konstruktiva krafter djupt i jagets kärna; de gör jaget ständigt mer adekvat och ger det en större kontroll över livet så att det kan bestämma sitt eget öde på bästa möjliga sätt.

Med negativitet i psyket är det nödvändigt att ha ett fast grepp om och hålla fast vid jaget. Annars blottläggs inte bara de destruktiva syftena inför en själv och inför andra, utan man är rädd för att de tar över och kommer till uttryck i destruktiva handlingar. Kontrollen tycks därför vara nödvändig, en kontroll som förhindrar förening, som förhindrar att man fritt uttrycker sig själv och lever avslappnat och i glädje. Ju strängare kontrollen är, desto större är faran att den här falska inre rörelsen blir outhärdlig i sin stränghet, tills det utmattade psyket förlorar sig i en process där det blir alltmer fjärrmat från sig själv. Detta förklarar den skenbara paradoxen av att detta att ge upp kontrollen leder till bättre kontroll, medan att hårt hålla fast vid kontrollen så småningom måste leda till att man förlorar kontroll. Alla stora andliga sanningar förefaller motstridiga på ytan. För att uppfatta enheten bakom sådana motstridigheter, behöver man lyssna med sitt inre väsen och inte försöka förstå enbart med intellektet. Det bästa sättet att bekräfta sådana uttalanden är genom att leva deras sanning – och detta kan endast göras genom att fullfölja stegen på er väg.

Många av er, mina vänner, befinner sig nära denna tröskel, denna avgörande övergång där ni lämnar egocentricitetens och girighetens isolerade liv. Ni kräver det mesta från andra och är samtidigt rädda för att andra inte bara inte kommer att hörsamma era krav, utan också att de kommer att kräva av er det som ni tror är farligt att ge. När en person fortfarande befinner sig i detta tillstånd, måste han eller hon vara djupt besvärad. Men tröskeln att ta sig från detta fjärrmade tillstånd till det nya harmoniska tillståndet beskrivet i detta föredrag, är så nära och så väldigt lätt att ta sig över.

Om ni kan låta dessa ord inte bara fylla ert intellekt, utan också ert inre väsen och bli uppriktiga i er goda vilja att upptäcka sanningen i ”mig och den andra”, kommer ni att uppleva hur tryggt, enkelt och glädjande livet blir när man avstår från den skenbara nödvändigheten av att bedriva negativa syften. När du vill besegra livet, andra och dig själv utifrån illvilja, håller du tillbaka det bästa i dig från livet för den så kallade tryggheten och tillfredsställelsen av dina negativa syften. Dessa negativa syften måste bli så medvetna att de bokstavligen stirrar dig i ansiktet. Först då kan deras meningslöshet begripas så obestridligt att personligheten kommer att avstå från dem. Du kommer inte längre att behöva slåss mot och förhindra det du vill mest, nämligen den djupa tillfredsställelsen av att helt vara dig själv, vilket också innebär att du accepteras av en annan person som att vara vad du verkligen är, utan masker och förespeglningar, utan separerande mekanismer som du fortfarande tror att du behöver använda. När du avstår från maskerna och barriärerna som du så energiskt har upprättat hela ditt liv, kommer du att bli fri och veta att vad du är, är bra. Men denna vetskap kan endast finnas när det som redan är bra i dig erbjuds till livet.

”Mig kontra den andra” utgör hela den mänskliga kampen. Hur enkelt detta än är, kan du som individ inte förstå dessa ord såvida du inte har gjort en del framsteg på en väg som leder djupt in i dig själv. Du kommer då att veta vad dessa ord innebär. Allteftersom du lär dig att införliva dessa ord inombords, närmar du dig passagen av den här tröskeln. Ni alla kan ta det första steget nu i en mycket enkel meditation:

”Jag bestämmer mig för att ge upp misstaget av ”mig kontra den andra”. Det finns verkligen inte någon konflikt, därför kan jag ge hela mig själv. Jag ber inte bara om hjälp från djupt i det inre, utan jag bestämmer mig för att ge det bästa jag är till livet, utan rädsla. Rädslan som fortfarande lurar inom mig är ett misstag och jag bestämmer mig för att göra mig fri från detta misstag och överlåta mig till de gudomliga krafterna som jag helt öppnar mig för. Jag önskar på djupet förstå sanningen i ”jag och andra är ett” som innebär att det inte finns någon konflikt. Jag kan därför ge av mig själv det bästa jag är. Jag överlämnar mig till dessa högre krafter, så att detta givande av mig själv kan ske i harmoni, i riktighet, utan påfrestning och ansträngning.”

Den som mediterar på ett sådant sätt ökar kraften, livet, friden och ljuset i sitt inre. All kamp och smärta måste då förr eller senare ge vika i precis samma grad som den här inställningen verkligen känns och levs. Använd den här nyckeln, mina vänner, och allt annat kommer att ges till er. Det är den största nyckeln som många av er verkligen är redo att använda, förutsatt att ni undviker att använda ytliga ord som inte har någon inre innebörd. Många av er har nu nått dithän där ni verkligen kan mena dessa ord och initiera den nya inställningen. Och livet kommer då att börja, verkligen att börja, för dig.

De första stegen kan vara att använda denna enkla, vackra formel som en allmän inställning till livet. När du först känner in och provar denna grundläggande inställning till livet, kommer du att kunna tillämpa den på specifika problem. När man tittar närmare på det, kan alla problem till slut brytas ner till den enkla gemensamma nämnaren av att vara rädd för att ge av sig själv och att odla en negativ, destruktiv, eller åtminstone en förnekande, inställning till livet. Detta är anledningen till att problemet existerar, och så länge denna inställning råder, måste det särskilda problemet kvarstå. Du kan inte hantera vissa livssituationer just för att du håller tillbaka dig själv och för att du tror på ”mig kontra den andra”. Konsekvenserna är att du genom en rad negativa kedjereaktioner faktiskt blir skadad, så att det tycks som om slutsatsen ”det är jag kontra den andra” vore ett riktigt antagande. Ju mer du ansluter dig till detta antagande, desto mer bedragen måste du bli inom de problematiska områdena.

Det märkliga faktumet är att människor kan vara fullt medvetna om sanningen och ha en positiv, konstruktiv inställning till livet inom vissa områden. De är därmed uppfyllda och lyckliga inom dessa områden, där det inte finns någon kamp eller konflikt och där allting förlöper lätt, eftersom de positiva kedjereaktionerna är självupprätthållande. Inom sina problemområden svarar människor samtidigt på livet på ett helt motsatt sätt – och likväl är de aldrig medvetna om hur deras svar på livet skiljer sig åt. De ser inte att deras synsätt utgör orsaken till deras ”tur” eller ”otur”, till deras uppfyllelse eller frustration. Det är därför det är så enormt viktigt att konfrontera sig själv och se vad man faktiskt tänker, känner och gör.

När du upptäcker skillnaden i din inställning till olika aspekter av livet och ser motsvarande skillnad i hur dessa aspekter manifesteras och upplevs, kommer det att bli lättare för dig att skifta från ”mig kontra den andra” till ”mig och den andra” inom problemområdena. Det kommer då att bli lättare att ge upp motståndet mot att använda nyckeln av att eftertryckligt ge det bästa du är till livet.

FRÅGA: Kan du utveckla hur man förlorar kontroll genom att hålla fast vid kontrollen?

SVAR: När konflikten finns för att du tror på ”mig kontra den andra”, måste en stark kontroll utövas. Du säger då: ”Jag måste hålla fast vid mig själv, för annars kommer jag att bli skadad.” En sådan kontroll grundar sig i en felaktig slutsats, som emanerar från en dualistisk uppfattning om livet och måste därför vara en skadlig och begränsande kontroll. Den fjättrar dina bästa förmågor och hindrar andra människors bästa förmågor från att nå och påverka dig. Medan du utövar en sådan kontroll, kan det bästa i dig inte komma ut och nå andra. Det bästa i andra kan inte nå dig.

Kontrollen utgör i detta fall en tät mur som består av rädsla och den dualistiska övertygelsen som säger att människor måste försvara sig mot livet genom att hålla tillbaka det bästa de är och det bästa de kan vara. Den här övertygelsen reser en ogenomtränglig mur av felaktigheter och försvar. Ju starkare kontrollen är, desto större är muren och desto mer fjärras man från det bästa i sig själv och i andra, från allt som är sant, verkligt, konstruktivt, levande och lyckligt. Bakom muren lider man av att vara separerad från det bästa av livet, vilket också innefattar det bästa av en själv.

När energi ständigt används på ett fruktlöst och meningslöst sätt, såsom att bygga upp murar som utestänger det bästa av livet, måste stunden komma när du förlorar kontroll och därför inte kan hantera livet allteftersom det vecklar ut sig. Du är då oförmögen att utnyttja dina personliga tillgångar eftersom du nästan är för skrämdd för att upptäcka dem. Att upptäcka dem och vara medveten om dem, leder till ett naturligt förenande flöde som tillåter andra att ta del av dina tillgångar. Detta är det godas natur. Det goda kan inte finnas på egen hand. Det måste kommunicera sig till andra; det inkluderar alltid andra. När du är rädd för att inkluderas med och av andra, är du således tvungen att förneka det bästa i dig. Detta kan ni alla bekräfta när ni upptäcker en tillstymmelse av vanda och obehag vid själva tanken på att låta det bästa i dig vecklas ut. Det finns en mekanism som håller tillbaka det, som gör att det förefaller tryggare att vara ofruktbar och karg inom aspekter som är naturligt inriktade på att inkludera andra och att förenas med livet. Ironin är förstas att utan dessa tillgångar kan människor inte leva på ett adekvat sätt och hantera allt som de stöter på. Kontrollen som förhindrar människor och skyddar dem från livet måste därför leda till en förlust av kontroll, till en oförmåga att hantera livet, på vilket sätt detta än kan yttra sig för en individ.

När du vilar i det enhetliga varandet, finns det inte något antingen/eller, för det är alltid ”jag och den andra” och då finns det inte någon konflikt mellan att ge och ta emot. Det kan inte finnas någon konflikt vad gäller kontroll. Om du inte är rädd för att ge, kan du fullt ut ta emot; du kan aldrig få mindre än vad du ger. När du är rädd för att ge, kan du inte vara öppen för att ta emot. Det är omöjligt. Du får därför ständigt mindre än du ger. Den felaktiga slutsatsen stärks därmed och du sluter dig därför ännu mer. Men när du vilar i sanningen om enhet och använder din frihet för att erbjuda vad du är till livet, kommer det att göra dig helt bekväm med att ta emot. Ni kan enkelt konstatera detta faktum.

I precis samma utsträckning som du är rädd för att ge av dig själv, måste du vara obekvämt när du tar emot, även om du faktiskt vill ta emot. På ett subtilt sätt för du därför det som ges till dig åt sidan. Även om ditt barnsliga, själviska syfte är att ta emot så mycket som möjligt och ge så lite som möjligt, kan detta inte ske – inte bara för att andra vägrar en sådan orättvis uppgörelse, utan för att du stänger dig för det. Ditt psyke kan inte svara på sanningen och den andliga lagen – det

kan därmed inte öppna sig för att ta emot när det vägrar att ge. Det är mer än skuld, mer än den djupa vetskapen om att du inte förtjänar att ta emot när du vägrar att ge, mer än gottgörelsen för denna skuld som gör att du vägrar att ta emot. Det är en enkel matematisk ekvation eller en fysisk lag. Dessa lagar kan inte brytas; de inrymmer sin egen ordning. Det handlar om psykisk förenlighet.

Bara det psyke som befinner sig i sanning och som därför kan ge sitt bästa bekvämt och smärtfritt – och det finns en skillnad mellan att ge det man har och att ge det man är – kommer att uppleva den stora tryggheten och glädjen i att göra detta. I samma utsträckning kan en sådan person följaktligen ta emot bekvämt, smärtfritt och glädjefyllt, tills aspekterna av att ge och att ta emot verkligen blir ett. När det inte finns någon ansträngning i att ge sig själv, kommer det inte att finnas någon ansträngning i att ta emot och därför inte någon frustration. Personen kommer inte längre att känna sig lurad, eftersom han eller hon inte lurar livet genom att hålla tillbaka från det. Den stränga, ängsliga kontrollen blir därmed helt överflödigt.

Kontrollen som förhindrar dig att ge ditt bästa måste av nödvändighet också förhindra dig att använda de bästa och högsta krafterna till din fördel. Dessa krafter förblir oanvända; de täcks över upp till en grad att deras självaste existens ignoreras. Den aspekt hos alla människor som ensam är kompetent att vägleda och inspirera dem, kan inte aktivera dessa krafter så länge människor förblir i tillståndet där de håller sig fast vid en ängslig kontroll.

Jag kommer nu att lämna er med uppmaningen och önskan och hoppet om att alla ni som är närvarande här och alla som läser dessa ord använder formeln som jag gav er. Använd den så mycket ni kan. Lagg vilja bakom att använda den! Det kommer att bli en sådan helande kraft. Det kommer att förändra det som är tråkigt och dött till en dynamisk livsström. Det kommer att förändra det som är hopplöst till ett ljus hopp, det som är obehagligt till en djup trygghet och förtröstan. Det kommer att förändra ditt liv från begränsning till obegränsade möjligheter. Det kommer att förändra mörker och isolering till ljus, förening, gemenskap, intimitet och vetskapen om att du är älskad som du är, för att du älskar som du är. Det kommer att förändra ert tillstånd från ensamhet och tomhet till överflöd i varje avseende. Mina vänner, detta är inte bara ord eller teorier som ni diffust kan tro är avsedda för en avlägsen framtid. De är möjliga att bekräfta av var och en av er närhelst ni väljer att pröva sanningen i dessa ord.

Var i frid, var i dig själv, i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork[®] och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork[®] är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork[®].

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16